

Yes we can

Recent op golfbaan Almkreek het congres over duurzaam beheer en duurzaam gebruik van bestrijdingsmiddelen bijgewoond. Bij deze gelegenheid werd onder andere het rapport 'Onkruid vergaat niet ... zomaar' van de Branchevereniging BSNC gepresenteerd. Perfect georganiseerde dag, goede opkomst, mooie locatie en zelfs tussen de middag nog een eenvoudige doch voedzame maaltijd. En toch ging ik met een onheus gevoel naar huis toe.

Ik ben geen fieldmanager of greenkeeper, maar ik kan mij niet aan de indruk onttrekken dat de alternatieve methodes van onkruid bestrijden ook niet altijd risicoloos zijn

Dat ligt niet aan het onderwerp, want dat interesseert en houdt ons bezig als geen ander. Ik denk dat inmiddels iedereen beseft dat we het beheer van sportvelden en golfbanen verder zullen moeten verduurzamen en daar past ook in dat we kritisch kijken naar het gebruik van bestrijdingsmiddelen. De toonzetting van de dag op Almkreek vond ik wel erg makkelijk en kort door de bocht. Ik zal proberen uit te leggen wat ik bedoel. Er zijn inmiddels een aantal golfbanen en sportvelden die de gifkast op slot hebben gedaan. Dat is natuurlijk geweldig. Hoe minder bestrijdingsmiddelen gebruikt worden, hoe beter. Daarnaast is het voor de sector belangrijk dat er kennis opgedaan wordt, hoe je zonder middelen kunnen beheren.

Het gaat mij dan echter te ver om deze manier van bestrijden meteen tot norm te verheffen en dat was -bedoeld of onbedoeld- toch de strekking van de dag. Ik ben geen fieldmanager of greenkeeper, maar ik kan mij niet aan de indruk onttrekken dat de alternatieve methodes van onkruid bestrijden ook niet altijd risicoloos zijn. Ik had van een vakvereniging wat meer kritisch vermogen verwacht. Nu werden de ervaringen van een beperkt aantal fieldmanager bijna meteen tot norm verklaard.

Ik heb het idee dat het onderzoek voorbij gaat aan de huidige praktijk, waar al veel minder en vaak ook selectief gespoten wordt

Zo mogelijk nog storender vond ik de presentatie van de praktijkstudie. Hier zou uitkomen dat met name sportveldbeheerder 1,5 tot 2 liter bestrijdingsmiddel per hectare gebruiken. Met mijn kennis van zaken kan dat cijfer niet kloppen. Globaal zou dat betekenen dat ieder veld een keer per jaar volveld behandeld wordt. Ik heb hier mijn eigen onderzoekje tegenover geplaatst en vijf fieldmanager geïnterviewd die in totaal vijfhonderd velden beheren. Twintig procent van die velden werden in 2010 bespoten. En dan nog meestal alleen de doelen of in de uitloopstroken. In percentage van het oppervlakte dus om en nabij de 50 procent. Mijn onderzoek –dat zeker niet wetenschappelijk van opzet is- komt dus op ongeveer 10 procent uit het van het BSNC-onderzoek. Geen 2 liter per hectare gemiddeld, maar slechts 0,2 liter.

Ik heb het idee dat het onderzoek voorbij gaat aan de huidige praktijk, waar al veel minder en vaak ook selectief gespoten wordt. Een fieldmanager zei letterlijk: "Twee liter per hectare klopt wel, maar dan voor de praktijk van tien jaar geleden. Inmiddels er al veel veranderd." Een andere fieldmanager maakte de opmerking: "Zoals dat nu gaat, worden we straks gestraft voor het feit dat we steeds minder zijn gaan gebruiken."

Hein van Iersel hein@nwst.nl
hoofdredacteur